

La Mostra de Cinema de València acaba enmig de l'escàndol i el deliri

Ha estat una de les edicions més polèmiques. L'arquebisbe ha criticat un cicle per poc catòlic, i diu que, en un país musulmà, hi hauria guerra. Uns joves duen la protesta a la gala de clausura. Un realitzador impugna el premi del públic. I PSPV i EU demanen que s'acomiade el director del festival.

Diffícil de superar. Com a mínim, això s'ha de reconèixer. La XXIII edició de la Mostra de Cinema del Mediterrani, la segona amb Jorge Berlanga de director —columnista de *La Razón*, crític cinematogràfic i fill del reconegut realitzador Luis García Berlanga—, no ha estat protagonitzada per tal actor o tal altre, per una pel·lícula o una altra, o pel pressupost d'1,3 milions d'euros, sinó per un enfilall d'escàndols delirants. Alguns tenen a veure directament amb les característiques del festival. Altres han aterrat sobre el certamen.

Entre els primers, cal esmentar que la secció oficial tenia tan poca qualitat que fins i tot ho han reconegut públicament membres del jurat, com ara el director José Luis Borau o l'actor Jorge Perugorría. No obstant això, hi havia bones pel·lícules, com ara la guanyadora, la francesa *La chatte à deux têtes*, una realització valenta i agosarada. També ha escandalitzat que un director, David Marqués, responsable de la pel·lícula *Cualquiera*, haja decidit impugnar el premi a la més votada pel públic, i interposar denúncia davant dels tribunals. La guanyadora, la danesa *Old men in new cars*, només l'havien vista —segons l'equip de *Cualquiera*— 68 espectadors, mentre que la cinta de Marqués havia estat vista per més de 500 espectadors. A més a més, el grups municipals del PSPV i EU demanen la destitució del director del certamen i una refundació del festival. A banda de fets poc respectuosos, com ara que els multicinemes Lys

Uns joves s'aboquen sucre sobre el cap com a metàfora de les tones de caspa que inunden el festival. Jorge Berlanga ha superat els desficiacs de l'anterior director, Lluís Fernández.

no hagen deixat de projectar *Harry Potter* al mateix temps que les pel·lícules de la Mostra, els polítics critiquen que s'hagen tributat homenatges a figures de la caspa com ara Concha Velasco o José Luis López Vázquez, i que el fet mediterrani no siga el centre del certamen, sinó un element residual. També els indigna que en la gala de clausura no es projecte cap pel·lícula. De fet, en aquesta gala, de manera insòlita, un grup de joves van protestar contra la caspa vetusta que impregna el festival llançant-se sucre —metàfora de la caspa— per damunt. Però hi ha més, molt més. Per

exemple, la dona de Juan Antonio Bardem va dir en el festival que el marit havia mort sense un euro, i que ella no tenia per viure. Carmen Sevilla li va donar suport. Ara, els fills de Bardem ho desmenteixen. I la traca final: l'arquebisbe García-Gasco ha criticat públicament la Mostra perquè programa pel·lícules picants que ironitzen sobre la Verge Maria. "A mi, que no em toquen la Verge", ha dit. Ha afegit que això, en un país musulmà, s'hauria traduït en guerra santa. Què pot passar l'any que ve?

Joan M. Oleaque